

Комаров Михайло Федорович

Біографія

Український бібліограф, фольклорист, лексикограф і критик

Народився 23 січня 1844 р. в с. Дмитрівка Дніпропетровської області. У 1867 р. закінчив Харківський університет. Захопився збиранням фольклору — записував пісні, прислів'я та приказки, пізніше ці матеріали опублікував.

Добре обізнаний із життям простого народу, багато зусиль доклав до популяризації друкованого слова й незабаром визначився як видатний бібліограф — "речник рідного письменства". Він сприяв публікації маловідомих творів П. Гулака-Артемовського, В. Забіли, В. Мови— Лиманського, українських віршів О. Кольцова, а також повного видання творів С. Руданського і п'ятитомного зібрання п'єс І. Карпенка-Карого. Видав "Бібліографічний покажчик нової української літератури (1798—1883 рр.)" (1883), бібліографічні покажчики до творчості І. Котляревського, Т. Шевченка, М. Лисенка, "Бібліографію з питань українського фольклору". Збірка бібліографічних матеріалів "Українська драматургія" (1906) охоплює здобутки української драматургії за 1815—1912 рр. На жаль, найбільшу працю вченого — бібліографічний покажчик українського книгодрукування від часів "Енеїди" І. Котляревського — втрачено в роки сталінських репресій.

Як лексикограф М. Комаров залишив чотиритомний "Словар російсько-український" (1893—1898), що поряд із відомим словником Б. Грінченка істотно поповнив лексичну скарбницю української мови.

М. Комаров — автор монографії "Дещо з історії українського письменства XIX віку"; під псевдонімом М. Комар видав "Оповідання про Антона Головатого та про початок Чорноморського козацького війська", "Оповідання про Богдана Хмельницького".

Помер 19 серпня 1913 р. в Одесі.